

201

UCHWAŁA Nr 129 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 maja 1958 r.

w sprawie dodatków do uposażenia za znajomość języków obcych dla niektórych pracowników Komitetu Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej z Zagranicą przy Radzie Ministrów.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownikom Komitetu Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej z Zagranicą przy Radzie Ministrów zatrudnionym na stanowiskach wymagających znajomości języków obcych przyznaje się:

- 1) dodatek w wysokości 120 zł do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie jednego z języków obcych oraz
- 2) dodatek w wysokości 90 zł do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie każdego z następnych języków obcych.

§ 2. Dodatek przysługuje za znajomość jedynie tych języków obcych, które są niezbędne do wykonywania czynności wchodzących w zakres pełnionej przez pracownika służby.

§ 3. Prawo do dodatku za znajomość języków obcych powstaje od pierwszego dnia następnego miesiąca po pomyślnym złożeniu przez pracownika egzaminu ze znajomości języków obcych, gaśnie zaś z końcem miesiąca, w którym pra-

cownik przestał pełnić czynności służbowe na stanowisku, z tytułu zajmowania którego pobierał dodatek.

§ 4. Pracownik zachowuje prawo do dodatku za znajomość języków obcych także w czasie:

- 1) urlopu wypoczynkowego,
- 2) urlopu macierzyńskiego,
- 3) choroby nie przekraczającej 3 miesięcy,
- 4) wszelkiego rodzaju innych usprawiedliwionych nieobecności w służbie, podczas których pracownik ma prawo do wynagrodzenia, lecz przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

§ 5. Dodatek za znajomość języków obcych przysługuje niezależnie od pobieranych przez pracownika innych dodatków służbowych lub funkcyjnych albo specjalnych.

§ 6. Tryb przyznawania dodatku oraz kontrolowania znajomości języków obcych ustali Przewodniczący Komitetu.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

202

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 3 maja 1958 r.

w sprawie zasad i trybu opracowania planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok gospodarczy 1958/1959 lub rok kalendarzowy 1958.

Na podstawie § 4 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe prezydiom rad narodowych, a nadzorowane przez tego Ministra, opracują w terminie do dnia 15 maja 1958 r. plany techniczno-ekonomiczne na rok gospodarczy 1958/1959 według zasad ustalonych w §§ 2 i 3.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również innych niż wymienione w ust. 1 przedsiębiorstw budowlano-montażowych podległych ministrom i prezydiom rad narodowych oraz przedsiębiorstw współdziałających z przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi, na które właściwi ministrowie rozciągnęli przepisy uchwały wymienionej we wstępie do zarządzenia.

3. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe nie wymienione w ust. 1 i 2 opracują plany techniczno-ekonomiczne na rok kalendarzowy 1958 w terminie do dnia 15 maja 1958 r. na zasadach dotychczas obowiązujących.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, sporządzają plany techniczno-ekonomiczne na podstawie otrzymanych i przewidywanych zamówień na roboty uwzględniając dokonane uzgodnienia z zamawiającymi co do zakresu robót przewidzianych na I kwartał 1959 r. oraz swoje możliwości wykonawcze, zwłaszcza w zakresie zaopatrzenia materiałowego (przydziały materiałów rozdzielanych centralnie), wyposażenia technicznego (stan posiadany i planowane inwestycje) i zatrudnienia. Plany techniczno-ekonomiczne na rok gospodarczy 1958/1959 powinny wyjątkowo objąć okres od dnia 1 stycznia 1958 r. do dnia 31 marca 1959 r.

2. W planie rocznym przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, obowiązane są uwzględnić następujące wskaźniki dyrektywne otrzymane od jednostki nadrzędnej:

- 1) wpłaty na rzecz budżetu Państwa ustalone przez jednostkę nadrzędną procentowo w stosunku do zysku przedsiębiorstwa;
- 2) wpłaty do jednostki nadrzędnej na wspólne rezerwy celowe ustalone przez nią procentowo w stosunku do zysku przedsiębiorstwa;

3) w przypadku gdy jednostka nadrzędna ustali wspólny wskaźnik wpłat wymienionych w pkt 1 i 2, przedsiębiorstwo wprowadza do planu łączną kwotę wpłat na rzecz jednostki nadrzędnej odpowiadającą temu wskaźnikowi;

4) wysokość dotacji:

- a) na inwestycje,
- b) na inne cele przewidziane obowiązującymi przepisami;

5) w przypadku gdy ustali to jednostka nadrzędna — ilość wyrobów pomocniczej produkcji przemysłowej podlegających centralnemu rozdzielnictwu.

3. Ponadto przedsiębiorstwo powinno ustalić w planie dane charakteryzujące całokształt jego działalności, a w szczególności:

- 1) wartość i ilość produkcji (podstawowej, pomocniczej i usług);
- 2) zaopatrzenie i zużycie materiałów, w tym rozdzielanych centralnie;
- 3) zatrudnienie i osobowy fundusz płac;
- 4) bezosobowy fundusz płac;
- 5) koszty poszczególnych rodzajów działalności;
- 6) amortyzacja;
- 7) fundusz inwestycyjno-remontowy;
- 8) przewidywane nakłady na kapitalne remonty;
- 9) przewidywane nakłady na inwestycje zdecentralizowane;
- 10) fundusz na inwestycje mieszkaniowe i socjalno-kulturalne;
- 11) normatywy środków obrotowych;
- 12) wysokość pasywów stałych;
- 13) sprzedaż produkcji i wynagrodzenie za świadczone usługi, koszt własny sprzedaży produkcji i świadczonych usług oraz zysk z podziałem na rodzaje działalności (produkcja podstawowa, produkcja pomocnicza, podwykonawcy, usługi, działalność pozazakładowa);
- 14) podział zysku;
- 15) fundusz rozwoju w części przeznaczony na inwestycje.

4. Przedsiębiorstwa dokonują we własnym zakresie podziału zadań planowych na kwartały.

§ 3. Ministerstwa i jednostki nadrzędne przedsiębiorstw budowlano-montażowych ustalą wytyczne dotyczące metod i form opracowania planów przez przedsiębiorstwa z uwzględnieniem przepisów uchwały nr 69 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1958 r. w sprawie zasad planowania i kontroli funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 122). Ministerstwa i jednostki nadrzędne mogą w zależności od potrzeb odpowiednio rozszerzyć te elementy planu, które posiadają zna-

czenie dla prawidłowego przygotowania i kierowania działalnością przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. W terminie do dnia 15 czerwca 1958 r. ministerstwa nadzorujące przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2, sporządzą zbiorcze plany działalności tych przedsiębiorstw na rok gospodarczy 1958/1959, a wymienione w § 1 ust. 3, na rok kalendarzowy 1958 z podziałem na kwartały i prześlą je Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministerstwu Finansów (2 egzemplarze), Najwyższej Izbie Kontroli i Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

2. Zbiorcze opracowania ministerstw, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać następujące dane odrębnie dla przedsiębiorstw objętych planem centralnym i odrębnie dla przedsiębiorstw objętych planami terenowymi:

- 1) wartość produkcji budowlano-montażowej wykonywanej siłami własnymi;
- 2) wartość pomocniczej produkcji przemysłowej;
- 3) wartość usług produkcyjnych;
- 4) ilość prefabrykowanych materiałów ściennych w przeliczeniu na cegłę oraz cegły;
- 5) zatrudnienie i osobowy fundusz płac ogółem, w tym pracowników umysłowych, oraz bezosobowy fundusz płac;
- 6) koszty poszczególnych rodzajów działalności ogółem;
- 7) nakłady na inwestycje scentralizowane i zdecentralizowane oraz na kapitalne remonty;
- 8) sprzedaż produkcji i wynagrodzenie za świadczone usługi, koszt własny sprzedaży produkcji i świadczonych usług oraz zysk z podziałem na rodzaje działalności (produkcja podstawowa, produkcja pomocnicza, podwykonawcy, usługi, działalność pozazakładowa);
- 9) podział zysku;
- 10) normatywy i zapasy środków obrotowych oraz sposób ich sfinansowania.

§ 5. Ministerstwa nadzorujące przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, w razie zmiany zadań planowych tych przedsiębiorstw w stosunku do zadań określonych szacunkowo w Narodowym Planie Gospodarczym na 1958 rok, przed uzyskaniem akceptacji Prezesa Rady Ministrów, stosownie do przepisów uchwały nr 489 Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1957 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1958 r., zobowiązane są przesyłać projekty tych zmian do Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministerstwu Finansów do zaopiniowania.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrychowski

203

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 kwietnia 1958 r.

w sprawie rozliczeń z tytułu zysków, strat i różnic wyrównawczych cen jednostek organizacyjnych podległych nadzorowi Ministra Przemysłu Chemicznego oraz rozliczeń tych jednostek z tytułu nadwyżek i niedoborów środków obrotowych na dzień 1 stycznia 1958 r.

Na podstawie § 5 ust. 2 i § 13 uchwały nr 460 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1957 r. w sprawie zasad podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrom: Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Chemicznego,

Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, powiązanych z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 94, poz. 550), oraz art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 paź-